06/04/2020

Ο π. Σεραφείμ Δημητρίου για ένα μεγάλο Έλληνα

/ Γνώμες

Με ιδιαίτερη χαρά πληροφορηθήκαμε από τον τύπο, τις προτάσεις δύο δημοτικών παρατάξεων της Ηλιούπολης. Οι δύο παρατάξεις, ανεξάρτητα πια ήρθε πρώτα και πια δεύτερη, ασχολήθηκαν με την μετά θάνατον τιμή από την πόλη μας του, μακαριστού από πρότριτα, Εμμανουήλ Γλέζου.

Πραγματικά αξίζει κάθε τιμής αυτός ο γνήσιος Έλληνας πατριώτης και πιστός χριστιανός ορθόδοξος. Πρέπει να είναι παράδειγμα σε όλους εμάς και τους νεότερους που χωρίς ιδανικά και χωρίς πίστη πορεύονται στη ζωή.

Ο αοίδιμος αυτός ήρωας της Ελληνικής ιστορίας, βλέποντας το γήρας του και έχοντας προ των οφθαλμών του τον ανοιχτό τάφο του, επισκέφθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 2015, τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος Ιερώνυμο. Στη συνάντηση αυτή του ζήτησε να μεριμνήσει ο ίδιος ο Αρχιεπίσκοπος, ώστε να απολαύει των ευχών της εξοδίου ακολουθίας. Φανταζόμαστε ότι η πράξη του αυτή, ήρθε συνεπεία του γεγονότος της μη συμμορφώσεως στην επιθυμία για θρησκευτική κηδεία και ταφή δίπλα στην εκκλησία, άλλου ιστορικού στελέχους

της αριστεράς. Έτσι λοιπόν ο αείμνηστος Μανώλης Γλέζος πρόλαβε τους επιτήδειους καιροσκόπους. Μάλιστα ο Θεός ευλόγησε, με τον περιορισμό της κυκλοφορίας ένεκα το ιού, να εμποδιστούν από την παράσταση στην κηδεία του. Έτσι αυτή έγινε με δόξα και τιμή από τον σεμνό πρωθιεράρχη των Αθηνών.

Επιστρέφοντας στα δικά μας, έχουμε τις σκέψεις μας επί των δημοσιοποιηθέντων προτάσεων και τις εκφράζουμε.
Πρώτον, καλό θα είναι τους ανθρώπους να τους τιμάμε εν ζωή. Αυτό στην εκκλησιαστική μας κοινότητα το κάναμε πράξη. Δύο ιστορικά στελέχη της, παραβρέθηκαν στην ονοματοδοσία χώρων των παρακολουθημάτων του ναού, με τα ονόματά τους. Αυτό ήταν και εκείνο που μας έκανε δημόσια να προτείνουμε την ονοματοδοσία του θεάτρου του δημαρχιακού Μεγάρου με το όνομα του κτίτορα του.

Δεύτερον, απολύτως ταιριαστή θα ήταν η ονοματοδοσία της αίθουσας εκδηλώσεων του Μουσείου Εθνικής Αντιστάσεως της πόλης μας, με τα ονόματα των προσώπων που έγιναν θρύλοι της αντίστασης. Εκείνων που κατέβασαν το μισητό σύμβολο του ναζισμού από τον ιερό βράχο της Ακρόπολης. Αλλά και των δύο, γιατί έτσι το ήθελαν όσο ζούσαν. «Αίθουσα τελετών Λάκη Σάντα και Μανώλη Γλέζου.

Τρίτον, σίγουρα ο Μανώλης Γλέζος είναι θεωρητικά και πρακτικά ένα πρόσωπο που θα μπορούσε να είναι μοναδικό σύμβολο ανεξαρτησίας. Όμως η πλατεία Ανεξαρτησίας στο όνομά της, που άλλαξε δύο ίσως και τρείς φορές στην ιστορία της, περιλαμβάνει πολλά ιστορικά ορόσημα ανεξαρτησίας της πατρίδας μας. Από τους Οθωμανούς, από τους δικτάτορες και δικτατορίσκους κάθε εποχής, από το ναζισμό, αλλά και από κάθε εξάρτηση και ποδηγέτηση του λαού μας. Ο περιορισμός λοιπόν αυτής της έννοιας, μέσα σε ένα ιστορικό πρόσωπο που αντικατοπτρίζει μία περίοδο μόνο, σίγουρα υποβαθμίζει την έννοια. Πιστεύουμε δε ότι δεν θα ήταν κάτι που θα ήθελε ο ίδιος ο Μανώλης Γλέζος. Να φύγει δηλαδή το όνομα της ιδέας, που εκτός από μνήμη, είναι πρόκληση και πρόσκληση συνάμα, σε κάθε εποχή. Μάλιστα όταν ο ίδιος έζησε και αγωνίστηκε για αυτή την ιδέα, δεν θα ήθελε να μπει από πάνω της το δικό του όνομα.

Τέταρτον, η διαρκής μετονομασία δρόμων και πλατειών δημιουργεί πολλά προβλήματα. Πέρα από τους κατοίκους που σχεδόν πάντα αγνοούνται, δημιουργούνται προβλήματα στις ιδιοκτησίες τους με τα συμβόλαια, την αλληλογραφία και τόσα άλλα. Πλέον όμως δημιουργείται πρόβλημα και στους ηλεκτρονικούς καταγραφείς πλοήγησης. Είναι σκόπιμο λοιπόν να μην προτιμάτε οποιαδήποτε μετονομασία, αλλά να παρέχονται ονόματα τιμητικά ως δευτέρα ενός δρόμου ή σε τμήμα αυτών με μια πινακίδα. Σε τέτοιες περιπτώσεις θα

μπορούσαν να επιλεγούν βέβαια και ανώνυμα σημεία της πόλης. Ένα τέτοιο λοιπόν στην περιοχή της Αγίας Μαρίνας, είναι νομίζω η σχεδόν τρίγωνη πλατεία στη συμβολή των οδών δύο Αλεξάνδρων, Παπάγου και Παναγούλη. Ονομάζοντας το συγκεκριμένο σημείο λοιπόν πλατεία Μανώλη Γλέζου και Λάκη Σάντα, βάζουμε να συναντηθούν σε αυτό το σημείο τέσσερεις δυνατοί άνθρωποι του χθες, στο σήμερα και το αύριο.

Πέμπτον, μία σολομώντεια λύση, αφού έχουμε δυο προτάσεις, θα ήταν να υιοθετηθούν και οι δύο και να δοθούν τα ονόματα των δύο ηρώων στην αίθουσα τελετών του Μουσείου και να στηθεί ένα μνημείο των προσώπων αυτών, στην πλατεία Ανεξαρτησίας.
Έκτον, σε μνημόσυνο αυτών των δύο ηρώων της πατρίδας μας, προτίθεμαι προσωπικώς να αναλάβουμε την δαπάνη της κατασκευής της αναθηματικής πλάκας που θα τεθεί πιθανώς στην εσωτερική είσοδο της αίθουσας, στο μουσείο Εθνικής Αντιστάσεως.
Έβδομον, επαινώντας την ιδέα των δύο αυτών δημοτικών παρατάξεων, που στο πρόσφατο παρελθόν συνέπραξαν προδοτικά κατά της Μακεδονίας μας, αναρωτιέμαι αν είναι ασύστολο θράσος και ύβρις, η σκέψη και η πρόταση τους. Και εξηγούμε.

Όπως καταγράφει η εφημερίδα «το πρώτο θέμα» στις 15 Φεβρουαρίου 2018, «Με αφορμή το ντοκιμαντέρ «Ο τελευταίος Παρτιζάνος» – οδηγίες αντίστασης από το Μανώλη Γλέζο του Ανδρέα Χατζηπατέρα, ο Μανώλης Γλέζος παραχώρησε μία μοναδική συνέντευξη Τύπου, όπου μίλησε για τον Αλέξη Τσίπρα, το μακεδονικό, την ακροδεξιά αλλά και την αντίσταση.» Σε αυτήν λοιπόν την συνέντευξη «Ερωτηθείς για το Μακεδονικό, ο Μανώλης Γλέζος απάντησε: «Ο αδερφός της μάνας μου ήταν Μακεδονομάχος και μάλιστα είχε τραυματιστεί στον αγώνα του για τη Μακεδονία. Τα Σκόπια μπορούσαν να ζητήσουν να ονομαστούν Ελλάδα. Πού στηρίζονται όμως; Δεν υπάρχει καμία ιστορική συνέχεια με τους κατοίκους της περιοχής αυτής».

Αυτός λοιπόν ο μεγάλος γνώστης των αρχαίων Ελλήνων, Μανώλης Γλέζος, σε άρθρο του στην Καθημερινή 11 Φεβρουαρίου 2018 έγραψε καταλήγοντας «Πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι απέναντι στους γείτονες: ο κάθε λαός προσδιορίζεται από 1) τη γλώσσα του, 2) τα ήθη και τις κοινές παραδόσεις του, 3) τον τρόπο που θρησκεύεται, 4) τη θέλησή του να αποκτήσει εθνική ανεξαρτησία, 5) τη βούληση όλου του λαού και όχι ελαχίστων.

Ένας λαός μπορεί να αυτοπροσδιορίζεται, χάνει όμως την επαφή με τη δική του ιστορία όταν ετεροπροσδιορίζεται. Βγάλτε λοιπόν από τον νου σας τη λέξη Μακεδονία με οποιαδήποτε μορφή και βάλτε αυτό που σας προσδιορίζει η ιστορία

σας, η γλώσσα σας, τα ήθη και οι παραδόσεις σας, η θέληση για μια ειρηνική συνύπαρξη με όλους τους γείτονές σας, αυτό που εκφράζει το σύνολο του λαού σας και όχι μέρος αυτού».

Και όπως κατέγραψε για το παραπάνω άρθρο η εφημερίδα «Το παρόν της Κυριακής» στις 28 Φεβρουαρίου 2018, «αυτά τα λέει εκείνος που έγραψε Ιστορία και ήρθε αντιμέτωπος με την εκτέλεση κατεβάζοντας από τον ιστό της Ακρόπολης τη χιτλερική σημαία, μαζί με τον Σάντα. Και επομένως δεν χωρούν ταμπέλες ακροδεξιού, χουντικού και εθνικιστή…» όπως πολύ εύκολα οι μεν μας κατηγορήσατε και οι άλλοι υιοθετήσατε, για να ικανοποιήσετε τις μικρότητες του αρχηγού Σας, ενώπιον των ευθυνών του, ακόμα και για παράνομες πράξεις, όπως η αγιογράφηση του ναού του κοιμητηρίου.

Όταν θα φτάσει η ώρα της συζήτησης, ευχόμαστε όλα τα μέλη των δύο παρατάξεων να έχουν ακούσει πρώτα την ομιλία του ήρωα, στα πλαίσια της λειτουργίας του Δημοτικού Ανοιχτού Πανεπιστημίου Ηλιουπόλεως. Αυτή έγινε την Πέμπτη, 4 Μαΐου 2017 στις 19:00, στο Θέατρο Δημαρχιακού Μεγάρου Ηλιούπολης με θέμα “Εθνικός διχασμός, εμφύλιος πόλεμος, Αντίσταση”. Και αφού το κάνουν, να έρθουν μετανιωμένοι να τιμήσουν τον Μανώλη Γλέζο, και να φέρουν στο Δημοτικό Συμβούλιο θέμα, την ακύρωση του προδοτικού και γεμάτο ψέματα, ψηφίσματος της 19 Ιουλίου 2018.

Για όλους τους πολίτες την Ηλιούπολης μας, εύχομαι να έχουν τον Λάκη Σάντα, που δεν έγινε δημόσιο πρόσωπο αλλά έζησε ως καλός και αγαθός οικογενειάρχης και εργαζόμενος, αλλά και τον Μανώλη Γλέζο, που ασχολήθηκε και με τα κοινά και πρόσφερε με το λόγο και το έργο του, οδοδείκτες στην πορεία τους.

Ηλιούπολη 6 Απριλίου 2020, μνήμη αγίου Ευτυχίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, διωχθέντος το 565μ.χ. από την κρατική εξουσία.

Αρχιμανδρίτης Σεραφείμ Δημητρίου